

Tabor je bil izvajan na Otočcu. Trajal je od petka 21. 9. 2015 do nedelje 23. 9. 2015. Strokovni vodja programa je bila Nina Babič univ. dipl. psihologinja.

Tabora se je udeležilo 5 mladostnikov z njihovimi starši. Srečanje je potekalo v sproščenem vzdušju, z našo vodjo programa Ireno smo skupaj sproti prilagajali program našim potrebam.

Sončnega petka smo se v popoldanskih urah zbrali in se namestili po sobah. Seveda pa smo najprej poklepetali ob kavi. Nato je sledila predstavitev izdelkov za nego stom, ki so na slovenskem tržišču dostopna. Nato je sledila večerja po večerji pa smo se odpravili na veselico z Modrijani v Šentjernej. Tam smo uživali ob dobri glasbi in plesu. Nazaj pa smo se vrnili v zgodnjih jutranjih urah.

V soboto smo po zajtrku pričakali Nino nato pa smo imeli skupno okroglo mizo kot ponavadi. Skupaj smo pokramljali, kaj se je zgodilo v letu, ko se nismo videli. Nato pa smo mladostniki imeli pavzo, Nina pa je imela terapijo s starši. Mi pa smo se v tem času malo podružili in se sprehodili po naravi okoli hotela. Po kosilu smo bili mi na vrsti za pogovor z Nino. Govorili smo predvsem o našem zdravstvenem stanju in vplivu tega na naše življenje v šoli, doma in v okolju v katerem živimo. Igrali smo se tudi igro, kjer je mogel vsak povedati, kaj bi bil, če bi bil predmet, knjiga, žival, prevozno sredstvo itd. Med tem časom pa so ostali odšli na plavanje v bazene. Pogovor z mladostniki je potekal do večerje. Po večerji se je Nina od nas poslovila, mi pa smo odšli na bowling. Na bowlingu smo zelo uživali. Vzdušje je bilo sproščeno, bowling pa je potekel ob veselem klepetu. Še vsega je bilo prehitro konec, zato smo nekoliko žalostno končali ko je ura odbila konec igranja. Odpravili smo se nazaj proti hotelu in tako preživeli še en super dan.

Nedeljo smo po zajtrku počasi spakirali stvari, nato pa smo se mladostniki in nekateri starši odpravili v adrenalinski park, ostali pa so se odšli še zadnjič sprost v bazene. V adrenalinskem parku so nam najprej razložili vsa pravila in predstavili opremo, ki smo jo uporabljali. Nato so nas peljali čez poligon, kjer smo opremo uporabili v praksi in zabava se je lahko začela. Adrenalinski park je vseboval več prog različne težavnosti. Seveda smo vsi začeli z najlažjo stopnjo nato pa smo težavnost stopnjevali. Adrenalinski park je bil zelo atraktiven, nekateri smo končali pred najtežjo stopnjo nekateri pa so tudi najtežjo progo premagali brez težav. Ni važno kje je kdo končal, vsak je v njem zelo užival in bil je popoln zaključek našega tridnevnega druženja. Na žalost smo se morali posloviti in se odpraviti proti domu.

Na taboru sem zelo užival hkrati pa sem skozi pogovor dobil tudi neke nove poglede na življenje s stomo. Danes okrevam po transplantaciji ledvice in uživam v vsakem trenutku novega življenja, čeprav imam sedaj poleg kolostome še urostomo, ki pa je samo začasna. Z velikim veseljem pričakujem naslednji tabor, čeprav vem, da je do njega še kar nekaj časa.

Filip Gantar, udeleženec tabora

Logatec, 9. 11. 2015